

THERAPIE VAN DE GERMAANSE NIEUWE GENEESKUNDE

Dr. Hamer: "Velen van ons zullen op een of ander moment een conflict ervaren en daardoor kanker krijgen, maar dat is een normaal onderdeel van het leven en helemaal niet zo erg, wanneer men de principes van de Vijf Biologische Wetten begrijpt. Ook al zijn sommige mensen bezorgd vanwege het feit dat de GNM de conventionele, medische geloofsovertuigingen niet omarmt, men zal spoedig overtuigd raken van de kracht van de logica, de schoonheid en het algemene, gezonde verstand binnen de GNM-therapie. "

De praktische toepassing van de Gemaanse Nieuwe Geneeskunde begint met een goed begrip van de Vijf Biologische Wetten. Wanneer we ons ervan bewust zijn dat elk symptoom, inclusief de ontwikkeling van een kanker, deel uitmaakt van een zinvol biologisch speciaal programma, krijgen we grip op de situatie. **We kunnen onze paniek of angst overwinnen en zo nieuwe conflictschokken en nieuwe symptomen voorkomen, waaronder nieuwe vormen van kanker. Vrij van angst kunnen we ons op deze manier volledig concentreren op de oplossing van het conflict.**

Er is natuurlijk geen algemeen antwoord te geven op het oplossen van een conflict, omdat de oplossing van een conflict altijd afhangt van iemands persoonlijke omstandigheden. Een praktische oplossing is daarom meestal de beste en meest duurzame. En omdat de genezingsymptomen altijd evenredig zijn aan de mate van conflictactiviteit, **is het "downgraden" van een intens conflict een belangrijke stap.** Het verminderen van een intens conflict, bijvoorbeeld door het vinden van gedeeltelijke oplossingen, een verandering van houding of afleiding, mildert de symptomen op orgaaniveau. Het op deze manier omlaag transformeren van de "conflictmassa" biedt betere voorwaarden om te kunnen herstellen. **Dit is preventieve geneeskunde op zijn best!**

Tijdens de conflictactieve fase zijn er zelden merkbare fysieke symptomen. Tumoren die in deze periode ontstaan, bijvoorbeeld longkanker, borstklierkanker, prostaatkanker, baarmoederkanker, darmkanker, leverkanker of alveolairkanker, worden meestal alleen ontdekt tijdens bevolkingsonderzoeken (PSA-tests, mammogrammen, uitstrijkjes) of door middel van vroegdiagnostisering en medische onderzoeken die zijn gericht om te achterhalen of een kanker zich heeft "verspreid" (longfoto's, botdichtheidstests, orgaanscans en overige onderzoeken). Het is daarbij overbodig om te zeggen dat deze procedures allerlei nieuwe conflicten kunnen veroorzaken, zoals doodsangstconflicten, paniekangstconflicten, eigenwaarde-inbreukconflicten en dergelijke, waardoor extra symptomen kunnen ontstaan, waaronder kanker.

Dr. Hamer: "Wat kankerdiagnose betreft worden in 40% van alle routineonderzoeken oude, ingekapselde tumoren gevonden, die men met rust zou moeten laten. Als de diagnose een conflict heeft veroorzaakt, zoals een "doodsangstconflict" of een "eigenwaarde-inbreukconflict", moet men deze conflicten adresseren. Hoe het ook zij, er is nooit een reden om in paniek te raken of bang te zijn voor 'uitzaaiende kankercellen'".

Wat de **behandeling van conflictactieve symptomen** betreft is het erg belangrijk om manieren en middelen te vinden om het betrokken conflict op te lossen en als volgende, minstens zo belangrijke stap, voorbereid te zijn op de zich aandienende genezingsymptomen, die voorspelbaar zijn. **Hoe eerder wij met de GNM vertrouwd raken, hoe beter wij op de genezing zijn voorbereid.** Wanneer de verwachte genezingsymptomen zich dan tenslotte voordoen zullen zij geen angst of paniek veroorzaken, maar eerder met een gevoel van opluchting worden begroet.

DE HELINGSFASE

Weinig energie, vermoeidheid, hoofdpijn, zwelling, pijn, ontsteking, koorts, nachtelijk zweten, pus, afscheiding (mogelijk vermengd met bloed), zogenaamde "infecties" en bepaalde soorten kanker zijn typische helingssymptomen, die daarmee aangeven dat het gerelateerde conflict is opgelost **en dat het correlerende orgaan of weefsel zich op dat moment in een natuurlijk proces van genezing bevindt**. Zo worden de meeste "ziekten", waaronder intraductaal mamma carcinoom, baarmoederhalskanker, bronchiaal carcinoom of non-Hodgkin-lymfoom behandeld - door zowel allopathische als natuurgeneeskundige behandelmethoden - *wanneer ze al in het proces van genezing zijn!*

Chemo- en bestralingsbehandelingen zijn brutale en agressieve aanvallen op een lichaam dat zichzelf probeert te genezen.

Dr. Hamer: "Als de patiënt met alle feiten bekend is gemaakt, hoeven zijn symptomen hem niet langer angst aan te jagen. Hij kan deze nu volledig accepteren als genezingssymptomen – terwijl zij voorheen allemaal angst en paniek hebben gezaaid. In de meeste gevallen zal de hele episode voorbijgaan zonder ernstige gevolgen."

De constatering en herkenning van het feit dat zeer specifieke symptomen, inclusief bepaalde kankersoorten, wijzen op de oplossing van een zeer specifiek conflict, voorkomt ook nieuwe conflictshocks en daarmee ook het ontstaan van nieuwe symptomen.

Degenen die pas van de GNM te horen krijgen nadat ze een diagnose hebben gekregen, bevinden zich vaak in een wanhopige situatie, vooral diegenen bij wie zojuist de diagnose kanker is gesteld. Bang voor een "kwaadaardige" ziekte en dat deze zou kunnen "uitzaaien", worden ze verscheurd tussen de doctrines van de Oude Geneeskunde en de Nieuwe Geneeskunde van Dr. Hamer, die hen gerust stelt, door aan te geven dat kanker altijd biologisch zinvol is en er daarom geen reden is voor paniek. Dr. Hamer zegt het zelf: "De patiënt wordt heen en weer geslingerd tussen hoop en vrees, wat een uitermate moeilijke situatie is en vaak de oorzaak is voor de zwaarste complicaties." **Angst veroorzaakt stress die schadelijk is voor de genezing** en ondermijnt de helende energie van het menselijke lichaam. **Paniek** triggert nieuwe conflicten en reacties in het lichaam, die het genezingsproces belemmeren. Een typische reactie is bijvoorbeeld waterretentie (het 'syndroom'), als een resultaat van een 'bestaansconflict' of 'hospitalisatieconflict'.

German New Medicine is een nieuw paradigma binnen de geneeskunde, maar het is ook een nieuw paradigma van bewustzijn. Het is het besef dat ons organisme over een onuitputtelijke creativiteit en opmerkelijke zelfherstellende vermogens bezit. Het is de erkenning dat elke cel in ons lichaam is begiftigd met een biologische wijsheid die we delen met alle levende wezens.

Al generaties lang hebben de medische autoriteiten de menselijke geest tot slaaf gemaakt en gevangen gezet door een aangeleerde angst voor ziektes. De Vijf Biologische Wetten stellen ons in staat om opnieuw contact te maken met onze ware natuur en ons vertrouwen in haar creatieve en intelligente oerkracht te herwinnen. Dankzij de onfeilbare integriteit van Dr. Hamer en zijn toegewijde onderzoek, van de afgelopen vier decennia, kunnen wij ons nu bevrijden van die angst.

Geen enkele behandeling en geen apparaat ter wereld kan een conflict 'wegnemen'. Het oplossen van een conflict is een leerproces en onze kans om te groeien als mens. De overtuiging dat we deze levenskansen met methoden of apparaten van welke aard dan ook kunnen omzeilen, ligt opgesloten in het paradigma dat het diepgaande spirituele aspect van een ware genezing negeert.

Dr. Hamer: “Deze groepen en personen, die met mijn ontdekkingen plagiaat plegen en ze verdraaien, zeggen dat de GNM geen therapie kan bieden. Zij laten de patiënten en het grote publiek ten onrechte geloven dat *hun* “therapieën”, *hun* “geneesmiddelen” of *hun* “apparaten” horen bij de Germaanse Nieuwe Geneeskunde. Deze misleiding is in hun eigen belang en leidt patiënten slechts ervan af, hulp en genezing te vinden in de waarheid van de Vijf Biologische Wetten. In meer dan 90% van de gevallen geneest het lichaam zichzelf.”

Een therapeut, die de Germaanse Nieuwe Geneeskunde werkelijk begrijpt, zal erkennen en respecteren dat de patiënt zélf de enige werkelijke “healer” is – degene, die op dat moment aan het genezen is.

Een therapeut met een diepgaande kennis van de GNM weet, hoe hij het genezingsproces moet ondersteunen zonder het te verstoren of schade aan te richten. Hij of zij zal zich ook bewust zijn van de risico's om een hevig conflict te snel op te lossen en dat men onder bepaalde omstandigheden een conflict beslist NIET mag oplossen om een gevaarlijke genezingscrisis te voorkomen. Als men het hele proces begrijpt, kunnen mogelijke complicaties worden voorzien en geadresseerd, voordat zij kritiek worden. Bovendien kan men voorzichtig interveniëren om een hevig genezingsproces te verlangzamen en de probleempunten te verzachten, zonder het helingsproces te onderbreken. Als patiënt en therapeut samenwerken om het de Natuur mogelijk te maken haar werk te doen, kan de genezingsfase voor beide een mooi proces worden, dat tegemoet komt aan het leven zelf.

Vooraf de steun en zorg van familie en vrienden zijn het kostbaarste geschenk dat een geliefde in die periode kan krijgen. Dr. Hamer heeft het graag over “**DE DANS OM DE PATIËNT**” - de geest van de GNM-Therapie kan niet beter worden omschreven.

We moeten altijd in gedachten houden dat het genezingsproces gelijktijdig plaatsvindt op emotioneel- en psychologisch niveau. Vandaar dat de sporen moeten worden geïdentificeerd die conflicten doen terugkeren, om het genezingsproces in staat te stellen om volledig te kunnen voltooien.

Het “**opruimen**” van traumatische ervaringen kan mogelijk acute helingssymptomen in gang zetten, met het risico op ernstige complicaties, vooral tijdens de epileptoïde-crisis. Elke methode die is gericht op het opsporen en opnieuw beleven van oude trauma's **kan leiden tot emotionele oprispingen, gevolgd door conflict gerelateerde fysieke symptomen** - vaak tot verbazing van zowel de patiënt als de therapeut.

Affirmatieoefeningen kunnen de herinnering aan een bepaalde conflictsituatie actief houden, wat leidt tot **zich herhalende, chronische aandoeningen**. Een voorbeeld: een man leed aan een DHS toen zijn werkgever hem vertelde dat zijn verwachte promotie niet naar hem ging, maar in plaats daarvan naar een van zijn collega's. Toen hij eenmaal gewend was aan de situatie ontwikkelde hij blaaskanker (de genezing van een conflict van "het niet kunnen markeren van het territorium"). Vanwege zijn kanker ging hij met vervroegd pensioen. Hoewel hij vanaf dat moment weg was van het kantoor (de locatie waar het "territoriale markeringsconflict" plaatsvond) en van zijn collega (die zijn "territorium" binnenviel), werd de blaaskanker "chronisch". Het bleek dat de sporen die het conflict actief hielden en dus de genezing van zijn kanker verlengden, de aan zijn collega's gerelateerde affirmaties waren, die hij meerdere malen per dag reciteerde.

COMPLICATIES

Dr. Hamer: "Tijdens de helings- en herstelfase kan zich – zowel op het gebied van de hersenen als het orgaan – een reeks complicaties voordoen. In de vagotone fase is het heel normaal dat men zich meerdere weken lang moe en krachteloos voelt of soms zelfs, zoals bij hepatitis, maanden lang".

Veel patiënten die in staat zijn om 'door te gaan' tijdens het conflictactieve stadium van hun kanker (sympathicotone fase) kunnen tijdens de daaropvolgende genezingsfase (vagetone fase) zo moe worden dat ze niet eens meer uit bed kunnen komen. Echter, dit is eigenlijk een heel goed teken en is zelfs zeer wenselijk, wanneer we uit zouden gaan van optimale omstandigheden.

Een intense genezingsfase gaat meestal gepaard met afscheiding, nachtelijk zweten, ontsteking en pijn. Echter, hoezeer deze reacties ook als normaal en zelfs wenselijk kunnen worden beschouwd, kunnen ze ook resulteren in complicaties, zoals hevig bloeden of een verminderde orgaanfunctie. Complicaties kunnen ook ontstaan wanneer oedeemvorming vitale doorganen of organen blokkeert, wanneer een bronchiaal "carcinoom" de functie van de bronchiën aantast of wanneer galstenen de galwegen blokkeren. **Om deze reden is het van het grootste belang dat complicaties niet worden onderschat.**

Op het niveau van de hersenen treden de meeste complicaties op tijdens de genezingsfase, wanneer de hersendruk door een lokaal hersenoedeem toeneemt. Op dat moment moeten we al het mogelijke doen om te voorkomen dat de patiënt in coma raakt. Tijdens deze fase kan het nuttig zijn om, in de minder ernstige gevallen, het oedeem op natuurlijke wijze af te zwakken door sterke koffie of thee te drinken, druivensuiker of vitamine C te nemen of door **een ijszak op het hoofd te leggen** of koude douches te nemen. Koele kompressen die op de "hot spot" van de hersenen worden aangebracht zijn ook ten zeerste aan te bevelen, vooral 's nachts. Patiënten in de genezingsfase lijden het meest gedurende de nacht; dat wil zeggen, tot ongeveer 3 of 4 uur in de ochtend, het moment dat het organisme weer overschakelt naar het sympathicotone dagritme. Absoluut te vermijden zijn direct zonlicht op het hoofd, saunabezoeken en warme baden. Als tijdens deze kritieke fase intraveneuze vloeistoffen worden toegediend neemt de zwelling in de hersenen juist toe, wat een reeds ernstige situatie alleen maar zal verergeren.

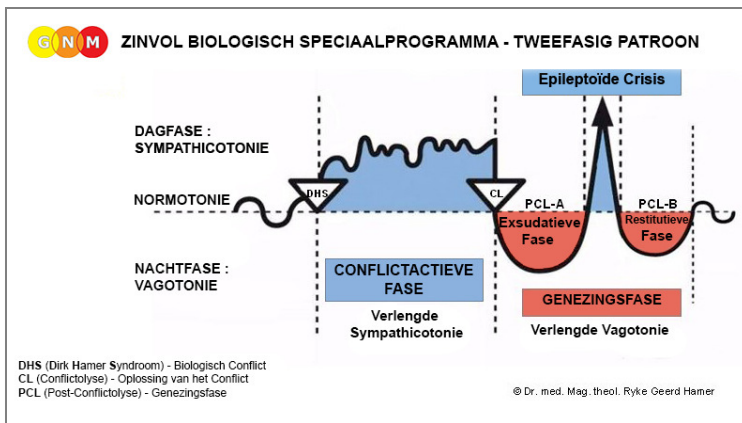
WAT OPERATIE BETREFT

Dr. Hamer: "Een operatie van een tumor is aan te bevelen wanneer vitale zenuwen, aderen of de aan- of afvoerwegen van organen worden geblokkeerd, b.v. als een gezwel de dikke darm, de galwegen van de lever of van de luchtpijp afsluit. Dat gebeurt in 15-20% van deze kankers en dit zijn ook de enige gevallen waarbij een tumor complicaties kan opleveren. Ingekapselde tumoren, die niet konden worden afgebroken vanwege een gebrek aan de noodzakelijke microben, zouden eventueel chirurgisch kunnen worden verwijderd, als zij de patiënt ongemak bezorgen. In dat geval zou de chirurg niet meer weefsel moeten weghalen dan nodig. Omdat kankers niet 'uitzaaien' is diep snijden in gezond weefsel niet nodig"

WAT MEDICIJNEN BETREFT

Dr. Hamer: "In de regel zal medicijngebruik zorgvuldig moeten worden overwogen en beperkt moeten blijven tot noodgevallen. Inname van medicijnen kan zeker symptomen verlichten of wegnemen, of complicaties voorkomen die zich voordoen tijdens de genezingsfase. Maar **geen medicijn of therapie in de wereld kan een ziekte werkelijk genezen.** Alleen de patiënt kan zijn symptomen 'behandelen', omdat alleen *hij* zijn conflict kan oplossen en alleen *hij* genezing teweeg kan brengen!"

Om überhaupt een zinvolle uitwerking te hebben moet men **medicijnen**, inclusief kruiden- en andere natuurgeneeskundige preparaten en dieetsupplementen, indelen volgens de tweefasigheid van elk SBS.

Een therapeut die in overeenstemming werkt met de GNM zal zich ervan bewust zijn dat medicijnen met sympathicotone eigenschappen, zoals cortisonen, de conflictactieve symptomen zullen *versterken* en het genezingsproces zullen *vertragen*, terwijl medicijnen met vagotone eigenschappen, zoals kalmerende middelen, het tegenovergestelde doen.

Medicatie tijdens de Conflictactieve Fase

Dr. Hamer: "Tijdens de conflictactieve fase zou een patiënt, als men dat überhaupt al zou willen, alleen medicijnen met vagotone eigenschappen toegediend moeten krijgen, die de staat van stress verminderen. Sedativa of kalmerende middelen, die gedurende een langere periode worden ingenomen, dragen echter het risico om van een actief conflict een hangend conflict te maken en ook de motivatie en de energetische kracht die nodig is om het conflict op te lossen drastisch te verminderen. In deze periode worden helemaal geen sympathicotone middelen aanbevolen, omdat ze de conflictactieve symptomen versterken en verlengen, met mogelijk ernstige gevolgen voor de patiënt."

Medicatie tijdens de Genezingsfase

Dr. Hamer: "Tijdens de genezingsfase is geen medicatie nodig, behalve in ongeveer 10% van de gevallen."

Antibiotica onderbreken of stoppen de herstelwerkzaamheden van microben op een genezend orgaan. Als de microbiële activiteit echter te intens is wordt het tijdelijke gebruik van antibiotica sterk aanbevolen om complicaties zoals een septische shock te voorkomen.

Cortisonen, antihistaminen, ontstekingsremmers en antibiotica zijn allemaal sympathicotone medicijnen met een stimulerend effect. Als zij tijdens de genezingsfase worden toegediend, verstoren en verlengen zij het natuurlijke genezingsproces en verhinderen volledig herstel.

Sympathicotone medicijnen worden echter aangeraden bij een hevige genezingsfase met mogelijk ernstige complicaties, vooral tijdens de Epileptoïde Crisis. Omdat het genezingsproces altijd wordt aangestuurd vanuit het bij het orgaan behorende hersenrelais, verminderen sympathicotone medicijnen de omvang van het hersenoedeem en hiermee tevens de orgaansymptomen. **Het is echter van levensbelang om zich te realiseren dat sympathicotone medicijnen, zoals cortison, een al bestaande vochtophoping verder zal versterken, wat tot een ernstige situatie kan leiden, omdat het extra vocht ook in het genezende orgaan wordt vastgehouden ("Syndroom"), wat meer zwelling, extra veel pijn en eventueel levensbedreigende orgaanblokkades kan veroorzaken, b.v. in de darmen of galwegen.**

Cytostatica ("Chemotherapie") zijn giftige, sympathicotone medicijnen. Zij versnellen de groei van tumoren die zich in de conflictactieve fase ontwikkelen. Tevens verminderen zij de elasticiteit van het hersenrelais dat bij de genezing betrokken is. In de loop van chemobehandelingen neemt het hersenoedeem afwisselend af en dan weer toe. Dit "harmonica effect" kan tenslotte leiden tot de scheuring van hersenweefsel, met alle consequenties van dien.

Bestraling heeft ook cytotoxische effecten. Radioactiviteit vernietigt gezonde lichaamcellen, inclusief beenmerg, waar de bloedcellen worden aangemaakt. Als het organisme erin slaagt te herstellen zien we in de helingsfase een leukemie (vergelijk met een biologisch eigenwaarde-inbreuk conflict, in relatie tot de botten).

Morfine is een sterk verdovend middel dat een patiënt in de genezingsfase in een nóg diepere staat van vagotonie brengt, waardoor het hersenoedeem toeneemt, met het risico dat de patiënt ten gevolge van de druk op de hersenen in coma raakt. Eén enkele morfine-injectie, die een patiënt op het dieptepunt van vagotonie krijgt toegediend, kan dodelijk zijn! Ook verlamt morfine de ingewanden en verzwakt het de levenswil.

Angiogeneseremmers: De angiogenesetheorie beweert dat kanker de aanmaak van nieuwe bloedvaten (angiogenese) stimuleert, ten einde de tumor te kunnen voeden. Men neemt aan dat de extra haarvaten ervoor zorgen dat kleine, “onschadelijke” celclusters een grote, “kwaadaardige” tumor worden. Gebaseerd op de oude medische zienswijze dat kanker een “kwaadaardige ziekte” is, trachten angiogeneseremmers hiermee te weerhouden wat in werkelijkheid een zinvol proces is.

Het Belang van een Gezond Dieet (zie Dieet Theorie)

Geschreven door Caroline Markolin, PH.D.

Bron: www.LearningGNM.com